

[Tholstrup.]

lykkes at komme af med denne meningsløse og altfor dyre produktion.

Tidspunktet er altså i det hele taget inde nu til en ophævelse af sukkerordningen, således at denne landbrugsproduktion kommer på linie med de andre produktioner, f. eks. flæske-, smør- og kartoffelproduktionen, således at befolkningen får sit sukker til de priser, som verdensmarkedet nu engang bestemmer — plus de 10 øre, som tolden giver, og som vi også gerne ville afskaffe, men det kan vi vel ikke få gjort i denne omgang —, og får adgang til alt det sukker, som den vil have, imod at betale prisen derfor. Det er det, vi tilsigter, og det er det, vi håber kan blive et resultat af det lovforslag, vi har fremsat, hvis da dette bliver behandlet fornuftigt, således at forstå, at de borgerlige partier, de liberale partier, som her i salen repræsenteres af de samme mennesker, der ude i landet taler for at imødegå planøkonomien, stemmer i overensstemmelse med denne deres rigtige stilling. Vi mener, det er farligt at opretholde en kunstig produktion med en måske kunstigt forhøjet pris; vi skal jo en skønne dag ned med prisen, og vi mener, det er klogere at gå langsomt og roligt ned ad stigen end en skønne dag at stå på hovedet ned og slå sig ganske voldsomt. Det er nemlig det, der vil ske, når vi en skønne dag står overfor, at verdensmarkedets priser er faldet betydeligt og også har slået igennem herhjemme.

Jeg ville gerne stille et par enkelte spørgsmål til ministeren. Jeg vil gerne spørge, om den ret, der er til at tegne sig for sukkerarealer i det kommende år, efter det forelagte lovforslag gælder alle landbrugere på lige fod, således at forstå, at en eventuel overtegning af arealer vil blive nedskåret procentvis lige meget for alle avlere. Og endvidere: vi får sandsynligvis en stærkt øget produktion af sukkerroer i år, ganske simpelt fordi sukkerproduktionen betales med samme pris som i fjor, rundt regnet, medens andre af landbrugets produkter, f. eks. korn og kartofler, er faldet ganske betydeligt i pris. Man må derfor formode, at der bliver en ganske betydelig produktionsforøgelse eller en betydelig nyttegning af arealer med sukkerroer. Vil ministeren da gå ind for at ophæve saftsukkerproduktionen ved at tilslutte saftsukkerproducenterne at tegne arealer med rigtige sukkerroer, da vi jo derved kan spare de 4 mill. kr.?

Disse to spørgsmål vil jeg meget gerne have besvaret, for det er afgørende for os at få at vide, at der er samme ret for alle landbrugere, og at der ikke eksisterer noget monopol.

Ministeren for handel, industri og søfart (Krag): Jeg vil gerne takke for den gennemgående velvillige behandling, som det lovforslag, jeg her har haft den glæde at fremsætte, har fået.

Der har hos et flertal af de ærede ordførere været en tilbøjelighed til at beklage, at den 10-årige koncession ikke er blevet til noget så hurtigt, som vi havde forventet, da vi sidst behandlede denne sag. Denne beklagelse deler jeg fuldt ud. Jeg tror, det ville være til gavn for alle parter, der har andel i sukkeret, herunder også forbrugerne, at få denne produktion lagt ind i fastere rammer, i så faste rammer, som en 10-årig koncession kunne give.

Jeg tror endvidere, det ville være til stor fordel for alle parter, om de rationaliseringsplaner, fabrikkerne har, kunne blive ført ud i livet. Gennem sådanne rationaliseringer ville vi kunne få lavere omkostninger i sukkerproduktionen, vi ville kunne gøre forholdene bekvemmere for dyrkerne, der kommer med roerne, og ville overhovedet på alle punkter opnå fordele.

Imidlertid er det indlysende, at så vigtig en produktion som sukkeret er, så store berøringsflader sukkerproduktionen har med alle de vigtigste erhverv her i samfundet, er det et meget stort problem at nå frem til en sådan 10-årig koncession. Det er vigtigt, hvorledes problemet bliver løst; det er afgørende, hvad ordningen kommer til at gå ud på. Derfor tror jeg alligevel ikke, det bør undre så meget, at vi ikke har nået at blive færdige med den til denne gang. Der sker jo heller ikke nogen ulykke ved, at vi endnu en gang tager en 1-årig ordning og så forhandler videre. Disse forhandlinger fortsættes da også. Som en af de ærede ordførere var inde på, kan det ikke nægtes, at der er nogle divergenser mellem ministeriet på den ene side og sukkerfabrikkerne på den anden, men fra begge sider er der absolut vilje til at nå et resultat.

Jeg sagde før, at der sker ingen ulykke ved, at vi tager den 1-årige ordning en periode til. Det ville der gøre, hvis man herved på afgørende måde forsinkede rationaliseringsbestræbelserne. Imidlertid har fabrikkerne stillet sig forstående på dette punkt, og de fortsætter rationaliseringsbestræbelserne, og som det er bemærket i min forelæggelsestale, er dette spørgsmål inddraget i de forhandlinger, der foregår, idet vi skal se at finde en løsning, hvorved fabrikkerne kan fortsætte rationaliseringsforanstaltningerne til trods for, at de foreløbig igen må nøjes med en 1-årig ordning.

Den ærede ordfører for det kommunistiske